

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

YOO, MIN JI

Psihologia norocului : secrete coreene pentru a atrage

bani și succes / Min Ji Yoo. - București : Bookzone, 2026

ISBN 978-630-305-699-9

159.9

Traducător: **Diana Ciornenschi**
Redactor: **Mihaela Savu**
Grafician copertă: **Teodora Savu**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

THE PSYCHOLOGY OF LUCK

Copyright © 2023, Min-Ji Yoo

Copyright © 2026 TRANSLATOR

First published in KOREA by Sam & Parkers Co., Ltd., 2023

All rights reserved.

© Bookzone 2026, pentru prezenta ediție
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Bookzone

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București

Comenzi și informații:

Telefon: 031-433.50.68

E-mail: office@bookzone.ro

www.bookzone.ro

MIN JI YOO

Psihologia

norocului

Secrete coreene pentru
a atrage bani și succes

Bookzone
BUCUREȘTI, 2026

NOTĂ PRIVIND ACEASTĂ EDIȚIE A CĂRȚII *PSIHOLOGIA NOROCULUI*

Psihologia norocului este o introducere în lumea misterioasă și puternică a norocului, așa cum este înțeleasă și practică în Coreea. În această carte, Min Ji Yoo explorează felul în care norocul se manifestă în viețile noastre și cum – cu abordările și instrumentele potrivite – poți valorifica puterea norocului în viața ta, ca să atragi prosperitatea în toate formele sale.

Această traducere a textului coreean original a fost adaptată și ușor editată, pentru ca aceste concepte să poată fi înțelese mai ușor de către un public non-coreean.

Cuprins

INTRODUCERE 7

Niciun om înstărit nu desconsideră norocul

PSIHOLOGIA CERTITUDINII 13

Capitolul 1 – Secretele ascunse ale bogăției și destinului

PSIHOLOGIA VOINȚEI 45

Capitolul 2 – Stăpânește sau fii stăpânit de noroc

PSIHOLOGIA AUTOSUGESTIEI 85

Capitolul 3 – Oportunitățile îi găsesc pe cei care pot descifra viitorul

PSIHOLOGIA AUTOEXAMINĂRII 127

Capitolul 4 – Oamenii înstăriți găsesc întotdeauna răspunsul în ei înșiși

PSIHOLOGIA RELAȚIILOR 169

Capitolul 5 – Egoismul atrage banii?

PSIHOLOGIA EMOȚIILOR 207

Capitolul 6 – Cum să nu te lași zdrobit de roata destinului

CAPITOLUL I

Secretele ascunse ale bogăției și destinului

NOROCUL ESTE O FORȚĂ ACTIVĂ ÎN LUME

— Se spune că este plătit cu o sută de mii de dolari pe episod. O sută de mii de dolari!

— Știu. Cine ar fi crezut că va ajunge extrem de faimos?

— Doamne... ce noroc are.

Compania de televiziune la care lucram a produs recent un serial în care o mare vedetă fusese distribuită în rolul principal. Imediat ce a fost ales, zvonurile despre actor și despre câți bani primea au început să circule pe coridoare.

Eu, o simplă angajată pe statul de plată al companiei, nici nu-mi puteam imagina o asemenea sumă. O sută de mii de dolari pentru fiecare episod? Serios? O începătoare ca mine, care petrecea mai multe nopți la serviciu decât acasă, nu putea decât să viseze la un asemenea salariu.

Sinceră să fiu, n-am fost atât de surprinsă, deși colegii mei erau uluiți. În industria de divertisment din Coreea, discrepanțele de avere sunt uriașe. De o parte sunt celebritățile bine plătite, cu vieți haotice

și fastuoase. De cealaltă parte suntem noi, oamenii din culise, care trudem din greu să creăm emisiunile extravagante ce le plătesc atât de bine pe celebrități. Viețile noastre sunt diametral opuse.

Am ridicat din umeri și mi-am propus să mă concentrez pe viața mea. Totuși, conversația pe care o auzisem a readus la suprafață un gând ce stătuse ascuns în străfundurile minții mele.

Aveam 27 de ani când am început să lucrez în televiziune. Imediat ce m-am alăturat companiei, mi s-a încredințat coordonarea unei emisiuni. Am avut un noroc uriaș să primesc propria emisiune, ceea ce de obicei se întâmplă după zece ani de experiență. Pentru o începătoare, era o mare responsabilitate să coordonez vedete, impresari, stilști, operatori, scenariști și zeci de alți membri ai personalului. Nu fusese deloc ușor să pun mâna pe acel loc de muncă, așa că, atunci când am obținut postul în fața unei concurențe acerbe, am fost feliicitată public și notorietatea mi-a crescut vizibil.

Dar, ca în cazul oricărei alte slujbe, existau și părți negative. Eram atât de ocupată, încât treceau zile întregi până reușeam să ajung acasă. Trebuia adesea să renunț la weekenduri. Eram captivă într-un cerc vicios de muncă neîncetată. În această privință, viața unui producător nu diferă de cea a unei vedete: amândoi depindem complet de programul emisiunii.

La început, totul era nou și interesant. Eram dornică să învăț și entuziasmată să-mi fac debutul ca producătoare. Simțeam un val de voință și energie care mă făcea să cred că pot înfăptui orice. Am ajuns să fac o treabă bună și am avut multe realizări. După un an însă, am început să simt frustrare și un nou tip de dorință

ivindu-se înăuntrul meu. Care era motivul? Atât vedetele, cât și producătorii muncesc neîncetat sub luminile arzătoare ale reflectoarelor, dar ceea ce ne separă, mai mult decât orice altceva, sunt banii.

Deși ne speteam muncind pe aceleași plato-uri de filmare, celebritățile plecau acasă cu mult mai mulți bani decât noi, cei care lucram în culise. Pentru unii, ar putea părea o lamentare puerilă. La urma urmei, companiile de televiziune sunt un loc de muncă la fel ca oricare altul, iar producătorii sunt angajați. Ai putea spune: „Dacă voiai să fii bogată, de ce nu ți-ai început propria afacere, în loc să lucrezi pentru alții?” Dar să-ți înființezi propria afacere reprezintă un risc major: o investiție de 1 000 de dolari îi poate duce pe unii la eșec total, iar pe alții la încasări de o sută de ori investiția inițială. De ce?

Lucrând în industria divertismentului, am văzut cu ochii mei forțele imprevizibile ale bogăției, succesului și destinului. Am auzit despre Andrew, un idol K-pop ce a achiziționat teren într-una dintre cele mai scumpe zone din Gangnam, sau despre Eva, o actriță ce și-a cumpărat un apartament de lux într-o clădire multifuncțională, cu vedere la râul Han. Toți erau de vârsta mea, uneori chiar mai tineri. Bogăția și succesul lor mi-au dat de gândit:

Cum a reușit Andrew să facă atâția bani într-un timp atât de scurt?

Pe Eva nici nu prea am mai văzut-o în ultima vreme. Cum de a ajuns atât de bogată?

La câți bani au, ar putea să nu mai muncească și să trăiască fără probleme, nu-i așa?

Am început să fiu atentă la felul în care vorbeau, la atitudinile, obiceiurile și tiparele lor de viață. M-am gândit că, dacă îi analizam suficient de atent, puteam descoperi ce făceau diferit de alți oameni, care era sursa acelei bogății. Poate că făcuseră avere datorită unor informații secrete, extrem de valoroase. Poate aveau vreun pont sau o tehnică specială de investiții. Creierul meu era obsedat, căutând un răspuns simplu pe care să-l pot pune în practică.

Dar nu am găsit un răspuns simplu. Ei erau ei, iar eu eram eu. Dormeam cu toții la fel de puțin și eram la fel de dedicați. Era limpede că ei știau să profite mai bine de timpul liber.

Până la urmă, atât celebritățile care primesc o sută de mii de dolari pentru un episod dintr-un serial, cât și producătorii care câștigă sume modeste sunt oameni muncitori care își văd de viață cum pot mai bine. Poate că nu analizasem suficient de atent situația, dar n-am găsit nicio diferență majoră între cei privilegiați și cei mai puțin avuți. În timp ce trăgeam această concluzie, conversația pe care o auzisem pe coridor mi-a răsunat în minte ca un ecou.

„Ce noroc au...”

Da, norocul! Asta era! Eram sigură. Norocul era motivul pentru care unii obțineau mult mai multe beneficii depunând același volum de muncă și dedicare. În lumea capitalismului, unde mizele sunt extrem de mari, norocul trebuie să cântărească mai mult decât efortul sau competența. Trebuie să fie cheia care deschide ușa către salarii de milioane de dolari și case scumpe.

Lucrând în divertisment, văzusem constant oameni care dădeau lovitura peste noapte, în timp ce

alții eșuau și ajungeau falșiți. Văzând asta, chiar și cea mai sceptică și rațională persoană își revizuieste atitudinea față de noroc. O forță invizibilă făcuse ca doi aspiranți la statutul de idol K-pop, care debutaseră în același timp, să aibă traiectorii de carieră radical diferite, transformând un începător într-o vedetă după prima apariție la televizor. Am început să-mi dau seama că nu putea exista altă explicație decât norocul.

În lumea divertismentului, un comediant poate trece de la anonim la succes fulminant, cu emisiuni care se bat pe el. La fel de des se poate întâmpla ca un cântăreț celebru să fie brusc ostracizat după ce a fost târât într-un scandal. În această lume, poți experimenta extremele vieții – anotimpul rece și anotimpul cald, apogeul și declinul. Ca producătoare a unei emisiuni tip concurs de idoli, am văzut îndeaproape aceste schimbări dramatice de destin.

Un concurent, destul de rezervat în prestațiile sale, și-a văzut numărul de fani crescând săptămână de săptămână. Altul, despre care toată lumea credea că va câștiga finala, a căzut în uitare după ce o greșeală minoră a dus la eliminarea sa din concurs. Dacă prestația unui concurent făcea furori într-o săptămână, o putea eclipsa pe a altuia, oricât de talentat ar fi fost acesta din urmă. Concursul era un câmp de luptă în care fiecare zi aducea noi surprize. Era imposibil să ghicești ce avea să se întâmple. Pe măsură ce urmăream emisiunea și evoluția concurenților, săptămână de săptămână, am început să mă întreb: *Oare abilitățile sunt singurul factor care determină soarta unui concurent? Sau este corect să presupunem că cei care ajung în finală au depus mai mult efort decât cei eliminați?* Eram convinsă că printre cei eliminați existau concurenți mai talentați și mai dedicați. Talentul nu era totul, dar nici norocul. Asta m-a învățat realitatea.

Totul ține de sincronizare. Nu este suficient să fii talentat. Trebuie să te naști într-o epocă în care talentul și valoarea îți sunt recunoscute!

În timp ce lucram la reality-show, am început să mă gândesc mai serios la ce înseamnă, de fapt, norocul. În mod neașteptat, această reflecție m-a făcut să mă simt mai împăcată. Deși universul norocului este invizibil, pentru mine este mai ușor de înțeles decât circumstanțele adesea arbitrare și dificile ale existenței fizice. M-am simțit de parcă tocmai se risipise o ceață deasă.

Pe măsură ce interesul meu pentru înțelegerea norocului creștea, am încetat să mă mai întreb de ce nu câștigam mulți bani și am început să-mi pun alte întrebări:

Sunt oare ignorantă cu privire la puterea norocului?

Oare norocul alege anumiți oameni?

Nu puteam să nu mă întreb ce secrete ale norocului dețineau oamenii înstăriți. Pentru unii, norocul este un dat; pentru alții, este ceva ce-și doresc cu disperare. Deși ai putea crede că oricine poate fi norocos, este clar că unii oameni nu au niciodată această șansă.

Ce anume atrage norocul și sporește averea unei persoane? Care e cea mai rapidă cale de a-ți transforma destinul în cel al unui om bogat? Eram nerăbdătoare să aflui, dar n-a trebuit să aștept mult. Cutia Pandorei s-a deschis ușor, când mă așteptam mai puțin.

„ÎȚI VEI SPORI AVEREA”

„Într-o zi, îți vei spori averea – iar apoi o vei spori și mai mult.”

Ochii bebelușului scânteiau asemenea unor mărgele de sticlă, lăsând să se întrevadă toate fațetele vieții ce avea să vină. Bunica, decana de vârstă a familiei, i-a șoptit despre destin, în timp ce-l ținea înfășat într-o pătură. La acea vreme, nimeni n-a înțeles ce voia să spună.

Bunica mea era înzestrată cu ceea ce oamenii ar numi „o intuiție excepțională”. Cunoștințele ei despre *saju*⁴ și citirea chipului⁵ erau bine cunoscute în rândul locuitorilor orașului, care o consultau adesea pentru diverse chestiuni de familie. Veneau la ea pentru sfaturi, iar când vreo afirmație neașteptată de-a ei se alinia cu evenimentele din viața lor, o priveau ca pe un fel de profetie. Își exprimau recunoștința și se întorceau la treburile lor zilnice cu și mai multă râvnă.

Pe vremea ei, bunica și alții ca ea nu puteau vorbi deschis despre darul lor. Deși importanța ei pentru locuitorii orașului n-a fost niciodată recunoscută oficial, prezența sa era asemenea unui copac străvechi ce veghea asupra așezării. Bunica era deosebit de interesată de destinele omenești: ce aduce norocul sau ghinionul? Ce aduce binecuvântări sau necazuri? Ce fel de viață atrage belșugul și liniștea? Era mereu interesată de astfel de întrebări și observa cum se manifestau

⁴ *Saju* reprezintă anul, luna, ziua și ora nașterii: „cei patru (sa) stâlpi (ju)” ai destinului, pe care practicanții de *saju* îi analizează pentru a studia viața unei persoane. Poate fi comparat cu semnul zodiacal și astrograma din tradiția occidentală, stabilite pe baza datei nașterii.

⁵ *Gwan* („a vedea”) *sang* („formă, înfățișare”) înseamnă citirea chipului, adică arta de a deduce temperamentul, personalitatea și/sau destinul unei persoane din trăsăturile feței.

acestea în viețile vecinilor ei, oferind povețe atunci când i se cereau — și dând adesea sfaturi de mare preț.

Mama credea că bunica avea pur și simplu instincte mai bune decât oamenii de rând. Nu era interesată să știe de ce bunica ieșea valvârtej pe ușă când auzea tobele satului sau ce le spunea sătenilor când apelau la ea. Mama încerca să găsească o explicație rațională pentru orice. Chiar și când bunica spunea ceva ce se adevăra a doua zi, mama puneă totul pe seama vârstei: spunea că bunica trăise suficient încât să facă presupuneri exacte, chiar și fără informații concrete și raționale.

Atitudinea bunicii s-a schimbat după ce am apărut eu. Pe măsură ce au trecut anii și am crescut, am devenit tot mai curioasă în privința propriului destin. Adesea o întrebam pe bunica despre asta, iar ea mă dojea cu blândețe: „Ajunge. Nu-ți folosește la nimic să știi prea multe prea devreme. Fiecare lucru își are rânduiala și timpul său. Îți spun doar atât: îți vei spori averea.”

O ascultam în tăcere, întrebându-mă ce vrea să spună.

Bunica s-a stins din viață când eram în școala gimnazială. După moartea ei, am început să am vise premonitorii; moștenisem o parte din darurile ei, chiar dacă încă nu le înțelegeam. Așchia nu sărise departe de trunchi.

Existau multe lucruri pe care voiam să le trăiesc și să le învăț. Am devenit foarte atentă la oameni, iar asta nu era tot. Am devenit, de asemenea, fascinată de problemele concrete care puneau lumea în mișcare. Când alți copii de vârsta mea se întrebau ce meserie

vor avea când vor crește sau cu cine se vor căsători, eu îmi puneam întrebări care n-aveau nicio legătură cu situația mea de atunci.

— Ce vrei să te faci când o să fii mare?

— Vreau să fiu bogată. O să câștig mulți bani.

— De ce?

— Pentru că așa vreau. Vreau să fiu putred de bogată.

— Și cum ai de gând să faci asta?

— Încă nu știu, dar trebuie să am cumva succes.

Așa mi-a spus bunica. O să-mi sporesc averea.

Voiam să am succes și să-mi umplu buzunarele de bani.

Nerăbdarea și curiozitatea m-au mânat către lumea largă. Am început o afacere în domeniul modei, apoi am deschis o cafenea. Până să ajung la facultate, aveam un venit lunar de câteva mii de dolari, ceea ce mi-a permis să pun ceva bani deoparte. În timp ce prietenii mei erau preocupați cu studiul și pregătirea CV-urilor pentru piața muncii, eu mă concentram exclusiv pe sporirea veniturilor cu ajutorul banilor pe care deja îi aveam.

Mi-au trebuit exact treisprezece ani. Treisprezece ani ca să devin proprietara unei reședințe spațioase în valoare de șase milioane de dolari, în Pyeongchang-dong, la poalele muntelui Bukhan. Oamenii mă întreabă cum de am reușit să obțin un post de producătoare TV dacă făceam atâția bani conducând o afacere mare și cum am ajuns să locuiesc într-o astfel de reședință luxoasă. De fiecare dată când aud astfel de întrebări, zâmbesc și spun: „Am avut noroc.”